

Datum: 28.03.2009

SLOVENIJA

Rubrika, Oddaja: Kultura

Stran, Termin: 17

Naklada: 54900

Žanr: Poročilo

Površina, Trajanje: 380.53

Avtor: nr

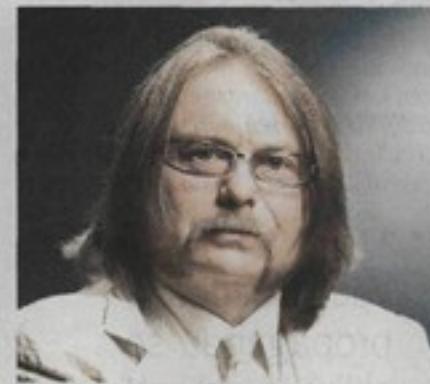
Igralsko združenje podelilo priznanja

Odličje Marije Vera, igralsko priznanje ZDUS za živiljenjsko delo, je prejel dramski igralec Marko Simčič, član Mestnega gledališča ljubljanskega.

Komisijo za igralske dosežke v letu 2008 je prepričala Vesna Slapar, članica Prešernovega gledališča Kranj.

Za vlogo Starca v Ionescovi drami Stoli je nagrada prejel dramski igralec Bojan Umek, član Slovenskega ljudskega gledališča Celje.

Priznanje ZDUS za živiljenjsko delo bršljanov venec za umetniške dosežke na področju dramaturgije in teatrolonji je prejela Mojca Kreft.

Ljubljana – Igralsko združenje ZDUS je ob svetovnem dnevu gledališča podelilo stanovska priznanja. Prejeli so jih igralca Vesna Slapar in Bojan Umek, za živiljenjsko delo je nagrada Marije Vera prejel Marko Simčič, bršljanov venec, prav tako za živiljenjsko delo, pa dramaturginja Mojca Kreft.

Vesna Slapar, članica Prešernovega gledališča Kranj, je komisijo za igralske dosežke v letu 2008 prepričala z vlogami Kristin v Strindbergovi *Gospodični Juliji*, gospe Elvsed v Ibsenovi *Heddi Gabler in Laure Siig v Tättejevi* drami *Prečkanje avtoceste ali Zgodba o zlati ribici*.

Slaparjeva je odlična tako v zah-tevnih klasičnih likih kot tudi v vlogah sodobnih dramatikov. K uspešni kreaciji njenih vlog prispevata njena zavzetost in igralska natančnost. Rado-vredna je, iščoča, ustvarjalna in konceptu prilagodljiva, obenem pa ji uspe ves čas vzdrževati kritično distanco in lastno, samosvojo ustvarjalnost, je za-pisala žirija Združenja dramskih umetnikov Slovenije (ZDUS) v sestavi Vesna Jevnikar, Staša Mihelčič in Edi Majaron.

Za vlogo Starca v Ionescovi drami Stoli je nagrada prejel dramski igralec Bojan Umek, član Slovenskega ljud-

skega gledališča Celje. V Stoli je na prizorišče Odrapododrom pričaral svet nevidnih povabljencev; s svojo igro je tako napolnil prostor, da je pri-zorišče, na katerem so samo stoli, za-živelio kot velikanska dvorana, polna ljudi. Vlogo Starca je oblikoval pre-mišljeno, natančno in pretresljivo.

Odličje Marije Vera, igralsko priznanje ZDUS za živiljenjsko delo, je prejel dramski igralec Marko Simčič, član Mestnega gledališča ljubljanskega (MGL). Simčičeva igralska pot se je začela v Ljudskem gledališču v Celju. Tam je ustvaril mnogo vidnih vlog in že zelo zgodaj, leta 1970, z vlogo Micka v *Hišniku* Harolda Pinterja v režiji Zvoneta Šedlbauerja doživel pravo igralsko zmagoslavlje. Po gostujuči pred-stavi *Hišnika* v MGL je občinstvo Simčiča kar sedemindvajsetkrat priklicalo na oder. Kot Norec in Natakar je nastopil v krstni uprizoritvi *Norcev* Dušana Jovanovića v Šedlbauerjevi režiji, uprizoritvi, ki v pojmovanju gledališ-kega medija dosega polje precedenčne predstave. V eksperimentalnem gledališču Glej se je Simčiču odprlo polje možnosti za docela vzporedno obli-kovanje tako igralskega izraza kakor gledališke senzibilitete, ob vsakokrat-nem režiskem vodenju tudi pod izra-

zitim dramaturškim vodstvom Marka Slodnjaka.

Še zlasti z vlogo Gobavca v Grenkih sadežih pravice Milana Jesiha v Šedlbauerjevi režiji je z živahnogrotesknimi akcenti pokazal izrazito moder-ko usmeritev igralske interpretacije. Zdaj je Simčič že tri desetletja član MGL. V »svojem« teatru je oblikoval mnogo izjemnih vlog. Kot Victor v predstavi *Victor ali Otroci imajo besedo* Rogerja Vitraca v Petanovi režiji je dal liku izrazito agresivno podobo – v nje-govi interpretaciji je do izraza prišla diabolična plat Viktorjeve figure. Stanley v *Zabavi za rojstni dan* Harolda Pinterja v Šedlbauerjevi režiji je naslednja Simčičeva velika vloga.

Priznanje ZDUS za živiljenjsko delo bršljanov venec za umetniške dosežke na področju dramaturgije in teatrolonji je prejela Mojca Kreft, dramaturginja posebne vrste – sodelavka režiserjev in igralcev, ki svoje delo posveča zaledju ustvarjalnosti. Dolgo je bila dramaturginja MGL S svojim na-činom dela je vzpostavila kontinuiteto sodelovanja znotraj ustvarjalnih ekip, kar je bilo v tistem času za takrat njen gledališče še posebno dragoceno. Nje-na gledališka pot se je začela v času, ko je mestni teater vodil dramaturg Lojze

Filipič. Svoje delovanje in poznavanje MGL je nedvomno kronala s knjigo 35 let MGL Monografija, ki jo je zasnovala in uredila, je vzor, po katerem se uredniki podobnih publikacij zgledujejo še danes. Med letoma 1989 in 1999 je bila umetniška vodja Lutkovnega gledališča Ljubljana. Tudi tega dela se je lotila z vso resnostjo in spoštovanjem do specifične gledališke veje. Prizadevala si je dvigovati umetniško raven gledališča, zato je povabila k sodelovanju odlične profesionalne sodelav- ce.

Delovala je tudi kot umetniška vodja Šentjakobskega gledališča. Kot drama-turginja je dala nov razgled v gledališko vsebino te hiše. Pri dramaturškem delu in umetniškem vodenju gledališč je bila ves čas v središču sodobnega evropskega in svetovnega dogajanja. Z raziskovalno vnemo in znanstveno na-tančnostjo te tokove umešča sloven-sko književnost, še posebno slovensko dramatiko. V številnih dramaturških in znanstvenih interpretacijah velja Kref-tova med gledališčniki za pravi živi leksikon. Njeno dragoceno, pogloblje-no in vztrajno raziskovalno delo zdaj kaže sadove v Slovenskem gledališkem muzeju, so sporočili iz ZDUS. **nr**